

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/79/2017
Identifikačné číslo spisu: 8114010459
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8114010459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela, v trestnej veci obvineného C. M., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného C. M. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. septembra 2015, sp. zn. 5To/16/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. M. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 17. februára 2015, sp. zn. 33T/44/2014, bol obvinený C. M. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že

1/

- od presne nezisteného dňa, najneskôr od mesiaca september 2012 až do dňa 24.7.2013, si C. M. v mieste svojho trvalého bydliska v meste E.S., na ul. Y. XX, okr. Prešov, pravidelne vyrábal presne nezistené množstva psychotropnej látky, a to pervitínu, ktorý je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov zaradený do 2. skupiny psychotropných látok obsahujúci metamfetamín, a to použitím k tomu potrebných chemických látok, ktoré si za tým účelom zadovážoval sám, pričom ďalšie potrebné látky na výrobu pervitínu a to liečivá Nurofen Stop Grip alebo Modafen mu opakovane zadovážil aj Ing. C. J. a Ing. C. J. mu najmenej dvakrát zadovážil aj hotový pervitín za účelom jeho užívania, pričom C. M. časť ním vyrobeného pervitínu sám užíval a časť prechovával v mieste trvalého bydliska a postupne distribuoval konzumentom prevažne z mesta Prešov a inde na základe ich požiadaviek, najmä I. Y., D. T., a rovnako ho odovzdával v rôznych množstvách aj Ing. C. J. a S. Y. pre ich vlastnú potrebu, a Ing. C. J. aj z dôvodu jeho ďalšej distribúcie a predaja iným osobám, prevažne

v meste Stropkov, Svidník a Prešov a to najmä C. T., I. Y., C. D., I. O., G. E., C. T. pričom Ing. C. J. si zadovážoval pervitín pre vlastnú potrebu a za účelom jeho ďalšej distribúcie aj od iných osôb, najmä od E. Y., a dňa 24.7.2013 v meste E.S. na ul. Y. XX, dobrovoľne vydal C. M. rôzne nádoby zo skla, plastu s obsahom rôznych látok, striekačky, nádobky, laboratórnu výrobu pervitínu a následne boli zaistené aj chemické látky potrebné na výrobu pervitínu a rôzne nádoby s obsahom rôznych tekutín a usadenín, ktoré podľa znaleckého posudku KEU PZ Košice pod číslom PPZ-KEU-KE-EXP-2013/2509 a PPZ-KEU-KE-EXP-2013/2575 obsahovali prekurzory a ostatné chemické látky, ako je efedrin, ibuprofén, toluén, hydroxid sodný, kyselina chlorovodíková, červený fosfor so stopami jódu ktoré sú potrebné na výrobu pervitínu, a striekačky obsahovali stopy metamfetamínu.

Za to bol obvinenému podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému zároveň uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obvinenému uložený tiež trest prepadnutia vecí:

1. prachovnica z priehľadného skla
2. horák na plynovú bombu modrej farby v krabíčke
3. sklenená fľaštička z tmavého skla s uzáverom
4. sklenená fľaštička z tmavého skla s uzáverom
5. plastová striekačka o objeme 20 ml
6. lakmusový papierik oranžovožltej farby v plastovom obale
7. liekovka z tmavého skla s uzáverom
8. sklenená fľaštička bez uzáveru
9. samonamáčacia pečiatka zn. Tradat s označením „Lekáreň Y.“
10. sklenený špirálový spätný chladič
11. sklenený ortuťový teplomer
12. plastová rýchlovarná konvica bielej farby zn. Comfort Line AML
13. priehľadná plastová nádobka s uzáverom s obsahom plastových laboratórnych súčiastok a plastovým vrchnákom hnedej farby
14. kovový hrniec hnedej farby - kastról
15. kovový hrnček bielej farby s jedným uškom
16. kovový hrniec bielej farby - rajnica s motívom slnečníc bez rukoväte
17. plastová prepravka modrej farby zaistená
18. plastová tácka modrej farby
19. elektrický varič - jednoplatičnica bielej farby bez označenia
20. platový ventilátor čiernej farby s adaptérom do siete
21. platový ventilátor bielej priesvitnej farby
22. 3 ks sklenených pohárikov na alkohol o objeme 5 cl, 5 cl a 2 cl
23. sklenená Petriho miska
24. 3 ks sklenených podložiek rôznych rozmerov
25. 2 ks plastových hadičiek zelenej farby
26. 3 ks plastových hadičiek bielej farby s koncovkami zelenej farby
27. 2 ks plastových hadičiek červenej farby zelenej farby
28. ulomená časť stopky skleneného pohárika
29. korková zátkna na fľašu
30. plastová zátkna na fľašu
31. 2 ks plastových nádobiek od jogurtu
32. plastový uzáver červenej farby
33. ulomený kus sklenenej tyčinky

34. 3 ks plastových vrchnákov modrej (2 ks) a sivej farby (1 ks)
35. plastová nádobka bielej farby s uzáverom modrej farby s obsahom oranžových lakmusových papierikov
36. digitálny teplomer bielej farby s označením Multi-thermometer
37. plastová prepravka červenej farby modrej farby
38. plastový ventil čierno-bielo-červenej farby
39. tmavomodrá cestovná taška s nápisom „MEDOCHEMIE“
40. čierny plecniak s nápisom „5. slovenské arytmologické a kardiostimulačné dni, Cardiovascular srdcová záležitosť“ zn. Pfizer
41. sklenený demižón o objeme 5 l
42. sklenená banka o objeme 1000 ml so zábrusovou zátkou
43. fľaša z hnedého skla o objeme 1 l s čiernym plastovým uzáverom
44. sklenená priesvitná fľaša s nápisom „vodka jemná“
45. sklenená priesvitná fľaša s nápisom „vodka jemná“
46. zelená sklenená fľaša s plastovým uzáverom „tibavské dievča“
47. sklenená fľaštička o dĺžke 5 cm s neznámou čírou tekutinou
48. biela plastová nádobka s označením na vrchnáku zentiva s obsahom bielych kamienkov
49. biela plastová striekačka o objeme 150 ml s obsahom gázy o hrúbke 2 cm
50. sklenená banka s objemom 1000 ml s nápisom simax s obsahom malého množstva bezfarebnej tekutiny
51. kovová nádoba s obsahom priehľadnej olejovitej tekutiny
52. sklenená banka o objeme 100 ml
53. plastový lievík žltej farby
54. plastové sítko hnedej farby
55. dva kovové vrchnáky na skúmavky znečistené bielym povlakom
56. igelitové vrečko s vrchnákmi inzulínových striekačiek, zelená plastová hadička, gumený balónik oranžovej farby
57. igelitové vrečko s tromi plastovými obalmi bielej farby s nápismi ACC Long, Septofort a tromi sklenenými fľaštičkami s rozličnými uzávermi popísané čiernou fixou
58. dve malé fľaštičky z tmavého skla so zeleným záverom, dve sklenené fľaštičky priehľadné s uzávermi, v jednej malé množstvo bezfarebnej tekutiny, v druhej tmavá usadenina na dne, biela plastová nádobka a prázdna sklenená nádobka s nápisom BOSS, prázdna plastová nádobka s označením 10 gramov, 5 ks rôznych vrchnákov
59. sklenené neúplné plato štyroch tabliet červenej farby s nápisom Chlorothixen 15, dve tabletky v plaste s označením Sérlift
60. biely plastový obal s nápisom CarePlus, s obsahom 6 tabliet bez označenia v plastovom vrečku, necelý obväz, 6 ks ušných tampónov, dve malé kefy - zelená a oranžová, plato bielych tabliet s označením GS Triurín, sklenený hustomer
61. zelená plastová uzatváracia krabička s obsahom 6 ks sklenených liekoviek s nápisom Starolar, tekutina zmesi tráv, obilnín a paliny, 4 ks plastové vrchnáky
62. sklenený rozdeľovač so štyrmi zabrúsenými koncovkami - všetky zaistené pri domovej prehliadke u obž. C. M.
červená dóza zaistená pri prehliadke auta EČ G. Ing. C. J.

Proti vyššie citovanému rozsudku podali odvolanie obvinený C. M. proti výroku o treste, obžalovaný Ing. C. J. proti všetkým výrokom, matka obvineného C. M. MVDr. W. M. v prospech obvineného C. M. proti výroku o treste a prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „prokurátor“) v neprospech oboch obžalovaných proti výroku o vine a treste.

Na podklade odvolania prokurátora a obvineného Ing. C. J. rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom z 29. septembra 2015, sp. zn. 5To/16/2015, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) ods. 2 Trestného poriadku zrušil v rozsudku Okresného súdu Prešov zo 17. februára 2015, sp. zn. 33T/44/2014, výrok o vine uvedený pod bodom 1/ a výroky o treste vo vzťahu k obvineným C. M. a Ing. C. J.. Odvolanie obvineného C. M. a jeho matky MVDr. W. M. zamietol podľa § 319 Trestného

poriadku.

Krajský súd v Prešove na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného C. M. naposledy zmieným rozsudkom uznal vinným, za to že

- od presne nezisteného dňa, najneskôr od mesiaca september 2012 až do dňa 24.7.2013, si obžalovaný C. M. v mieste svojho trvalého bydliska v meste E.S., na ul. Y. XX, okr. Prešov, pravidelne vyrábala presne nezistené množstvá psychotropnej látky, a to pervitínu, ktorý je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov zaradený do 2. skupiny psychotropných látok obsahujúci metamfetamín, a to použitím k tomu potrebných chemických látok, ktoré si za tým účelom zadovážoval sám, pričom ďalšie potrebné látky na výrobu pervitínu a to liečivá Nurofen Stop Grip alebo Modafen mu opakovane zadovážil aj Ing. C. J. a Ing. C. J. mu najmenej dvakrát zadovážil aj hotový pervitín za účelom jeho užívania, pričom C. M. sa ním vyrobeného pervitínu sám užíval a časť prechovával v mieste trvalého bydliska a postupne distribuoval konzumentom prevažne z mesta Prešov a inde na základe ich požiadaviek, najmä I. Y., D. T., C. D. a rovnako ho odovzdával v rôznych množstvách aj Ing. C. J. a S. Y. pre ich vlastnú potrebu, a Ing. C. J. aj z dôvodu jeho ďalšej distribúcie a predaja iným osobám, prevažne v meste Stropkov, Svidník a Prešov a to najmä C. T., I. Y., C. D., I. O., G. E., C. T., pričom Ing. C. J. si zadovážoval pervitín pre vlastnú potrebu a za účelom jeho ďalšej distribúcie aj od iných osôb, a dňa 24.7.2013 v meste E.S. na ul. Y. XX, dobrovoľne vydal C. M. rôzne nádoby zo skla, plastu s obsahom rôznych látok, striekačky, nádoby, laboratórnu výrobu pervitínu a následne boli zaistené aj chemické látky potrebné na výrobu pervitínu a rôzne nádoby s obsahom rôznych tekutín a usadenín, ktoré podľa znaleckého posudku KEU PZ Košice pod číslo PPZ-KEU-KE-EXP-2013/2509 a PPZ-KEU-KE-EXP-2013/2575 obsahovali prekurzory a ostatné chemické látky ako je efedrin, ibuprofén, toluén, hydroxid sodný, kyselina chlorovodíková, červený fosfor so stopami jódu ktoré sú potrebné na výrobu pervitínu, a striekačky obsahovali stopy metamfetamínu.

Obvinený C. M. tým spáchal obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c). s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona sčasti samostatným konaním a sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností a § 39 ods. 1 Trestného zákona mu bol za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu bol zároveň uložený trest prepadnutia vecí:

1. prachovnica z priehľadného skla
2. horák na plynovú bombu modrej farby v škatuľke
3. sklenená fľaštička z tmavého skla s uzáverom
4. sklenená fľaštička z tmavého skla s uzáverom
5. plastová striekačka o objeme 20 ml
6. lakmusový papierik oranžovožltej farby v plastovom obale
7. liekovka z tmavého skla s uzáverom
8. sklenená fľaštička bez uzáveru
9. samonamáčacia pečiatka zn. Tradat s označením „Lekáreň Y.“
10. sklenený špirálový spätný chladič
11. sklenený ortuťový teplomer
12. plastová rýchlovarná kanvica bielej farby zn. Comfort Line AML
13. priehľadná plastová nádobka s uzáverom s obsahom plastových laboratórnych súčiastok a plastovým vrchnákom hnedej farby
14. kovový hrniec hnedej farby - kastról
15. kovový hrnček bielej farby s jedným uškom

16. kovový hrniec bielej farby - rajnica s motívom slnečníc bez rukoväte
17. plastová prepravka modrej farby zaistená
18. plastová tácka modrej farby
19. elektrický varič - jednoplatnička bielej farby bez označenia
20. plastový ventilátor čiernej farby s adaptérom do siete
21. plastový ventilátor bielej priesvitnej farby
22. 3 ks sklenených pohárikov na alkohol o objeme 5 cl, 5 cl a 2 cl
23. sklená Petriho miska
24. 3 ks sklenených podložiek rôznych rozmerov
25. 2 ks plastových hadičiek zelenej farby
26. 3 ks plastových hadičiek bielej farby s koncovkami zelenej farby
27. 2 ks plastových hadičiek červenej farby zelenej farby
28. ulomená časť stopky skleneného pohárika
29. korková zátka na fľašu
30. plastová zátka na fľašu
31. 2 ks plastových nádobiek od jogurtu
32. plastový uzáver červenej farby
33. ulomený kus sklenej tyčinky
34. 3 ks plastových vrchnákov modrej (2 ks) a sivej farby (1 ks)
35. plastová nádobka bielej farby s uzáverom modrej farby s obsahom oranžových lakmusových papierikov
36. digitálny teplomer bielej farby s označením Multi-thermometer
37. plastová prepravka červenej farby a modrej farby
38. plastový ventil čierno-bielo-červenej farby
39. tmavomodrá cestovná taška s nápisom „MEDOCHEMIE“
40. čierny plecniak s nápisom „5. slovenské arytmologické a kardiostimulačné dni, Cardiovascular srdcová záležitosť“ zn. Pfizer
41. sklenený demižón o objeme 5 l
42. sklenená banka o objeme 1000 ml so zábrusovou zátkou
43. fľaša z hnedého skla o objeme 1 l s čiernym plastovým uzáverom
44. sklenená priesvitná fľaša s nápisom „vodka jemná“
45. sklenená priesvitná fľaša s nápisom „vodka jemná“
46. zelená sklenená fľaša s plastovým uzáverom „Tibavské dievča“
47. sklenená fľaštička o dĺžke 5 cm s neznámou čírou tekutinou
48. biela plastová nádobka s označením na vrchnáku Zentiva s obsahom bielych kamienkov
49. biela plastová striekačka o objeme 150 ml s obsahom gázy o hrúbke 2 cm
50. sklenená banka s objemom 1000 ml s nápisom Simax s obsahom malého množstva bezfarebnej tekutiny
51. kovová nádoba s obsahom priehľadnej olejovitej tekutiny
52. sklenená banka o objeme 100 ml
53. plastový lievik žltej farby
54. plastové sitko hnedej farby
55. dva kovové vrchnáky na skúmavky znečistené bielym povlakom
56. igelitové vrečko s vrchnákmi inzulínových striekačiek, zelená plastová hadička, gumený balónik oranžovej farby
57. igelitové vrečko s tromi plastovými obalmi bielej farby s nápismi ACC Long, Septofort a tromi sklenenými fľaštičkami s rozličnými uzávermi popísané čiernou farbou
58. dve malé fľaštičky z tmavého skla so zeleným záverom, dve sklenené fľaštičky priehľadné s uzávermi, v jednej malé množstvo bezfarebnej tekutiny, v druhej tmavá usadenina na dne, biela plastová nádobka a prázdna sklenená nádobka s nápisom BOSS, prázdna plastovná nádobka s označením 10 gramov, 5 ks rôznych vrchnákov
59. sklenené neúplné plato štyroch tabliet červenej farby s nápisom Chlorothixen 15, dve tabletky v plaste s označením Sérilift
60. biely plastový obal s nápisom CarePlus, s obsahom 6 tabliet bez označenia v plastovom vrečku,

necelý obväz, 6 ks ušných tampónov, dve malé kefky - zelená a oranžová, plato bielych tabliet s označením GS Triurín, sklenený hustomer

61. zelená plastová uzatváracia krabička s obsahom 6 ks sklenených liekoviek s nápisom Starolar, tekutina zmesi tráv, obilnín a paliny, 4 ks plastové vrchnáky

62. sklenený rozdeľovač so štyrmi zabrúsenými koncovkami.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. s použitím § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. i ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Obvinený C. M. podal prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Miloša Kaščáka, dovolanie smerujúce proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu z 29. septembra 2015, sp. zn. 5To/16/2015. Ako dovolacie dôvody uplatnil tie podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený namietal porušenie jeho práva na obhajobu spočívajúce v tom, že Krajský súd v Prešove ho v rozsudku z 29. septembra 2015, sp. zn. 5To/16/2015, uznal za vinného zo skutku, ktorý oproti obžalobe rozhodol ako trestný čin spáchaný sčasti samostatne a sčasti v spolupáchateľstve. Odvolací súd zároveň rozhodol bez toho, aby na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie. V zmysle ustanovenia § 284 ods. 2 Trestného poriadku mal súd obvineného na túto zmenu upozorniť a poskytnúť mu lehotu na prípravu obhajoby.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený uviedol, že Krajský súd v Prešove pochybil tým, že v odôvodnení rozsudku z 29. septembra 2015, sp. zn. 5To/16/2015, hodnotil dôkazy, ktoré neboli na verejnom zasadnutí vykonané.

Napokon uplatneným dovolacím dôvodom ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku sa dožadoval určenia nesprávneho právneho posúdenia skutku zo strany odvolacieho súdu a to jednak z dôvodu, že obvinený nespáchal skutok na viacerých osobách, pretože ho nemožno zaradiť medzi osoby, ktoré by patrili do výpočtu osôb podľa § 138 písm. b) Trestného zákona a jednak trestný čin nepáchal po dlhší čas v súlade s § 138 písm. j) Trestného zákona.

S poukazom na uvedené skutočnosti v podanom dovolaní obvinený navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. septembra 2015, sp. zn. 5To/16/2015 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 284 ods. 2 Trestného poriadku a § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného zákona a ods. 2 písm. c) Trestného zákona, § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona v neprospech obvineného C. M.. Napadnutý rozsudok sa zrušuje. Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajskému súdu v Prešove sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor sa k podanému dovolaniu vyjadril v tom smere, že s dôvodmi dovolania obvineného sa nestotožňuje. Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline považuje za zákonné. Tento súd v odôvodnení rozsudku podrobne a presvedčivo rozviedol jednotlivé argumenty a právne úvahy. Vzhľadom na to, že podľa jeho názoru nebol ani jeden z uplatnených dovolacích dôvodov naplnený, navrhol, aby dovolací súd odmietol podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Obvinený k vyjadreniu prokurátora uviedol, že zotrváva na svojich tvrdeniach, dovolanie bolo podané oprávnene a preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dovolaniu vyhovel. Dovolanie ešte doplnil, že tým, že Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí nevykonal dokazovanie, porušil aj zásadu bezprostrednosti a ústnosti uvedenú v § 297 Trestného poriadku a v ustanovení § 2 ods. 18, ods. 19 Trestného poriadku.

Prokurátor na to následne reagoval podaním, v ktorom bol naďalej toho názoru, že nie je naplnený žiaden obvineným uplatnený dovolací dôvod a opätovne navrhol, aby najvyšší súd dovolanie C. M. podľa § 382

písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku a § 566 ods. 3 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Trestného poriadku zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku nie sú splnené.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2Tdo/30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo

porušené právo na obhajobu.

Vo všeobecnosti k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku najvyšší súd poukazuje na to, že právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu a je potrebné ho chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Tento dôvod môže byť naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné (teda nie akékoľvek, resp. nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu zakladá daný dovolací dôvod). V danej súvislosti pritom najvyšší súd upozorňuje na skutočnosť, že pod zásadným porušením práva na obhajobu možno rozumieť stav, ak došlo v trestnom konaní k pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na konečný výsledok tohto konania.

Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Konkrétne k dovolacej námietke subsumovateľnej pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku týkajúcej sa toho, že Krajský súd v Prešove mal v súlade s dikciou ustanovenia § 284 ods. 2 Trestného poriadku obvineného upozorniť na možnosť prísnejšieho posudzovania skutku oproti obžalobe skôr, ako vyhlásil dokazovanie za skončené a porušil tak jeho právo na obhajobu, má najvyšší súd za to, že Krajský súd v Prešove postupoval správne a zákonným spôsobom.

Podľa § 284 ods. 2 Trestného poriadku uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiada, treba mu poskytnúť znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

V tomto prípade však skutok nebol právne kvalifikovaný prísnejšie ako obžaloba, preto ani nie je možné hovoriť o porušení ustanovenia § 284 ods. 2. Krajský súd v Prešove v rozsudku z 29. septembra 2015, sp. zn. 5To/16/2015, upravil formu jeho spáchania, to ale nemalo vplyv na zákonom ustanovenú trestnú sadzbu za jeho spáchanie.

To platí aj pokiaľ ide o to, že Krajský súd v Prešove nevykonával na verejnom zasadnutí dokazovanie, pretože je zřejmé, že rozhodoval na podklade skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, pričom nebolo potrebné dokazovanie dopĺňať a došlo len k správne podradeniu príslušnej právnej kvalifikácie konania obvineného.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku preto zistený nebol.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné poznamenať, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť úspešným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len

vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania), je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Z uvedených dôvodov dovolaciu námietku obvineného spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Prešove hodnotil dôkazy, ktoré neboli vykonané na verejnom zasadnutí je treba preto považovať z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku za irelevantnú. Rovnako to platí aj pre ďalšie dovolacie námietky týkajúce sa zmieneneho dovolacieho dôvodu, pretože dovolateľ nimi namieta hodnotenie dôkazov, čo však pod predmetný dovolací dôvod nespadá.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku teda nebol naplnený.

V posudzovanej trestnej veci obvinený uplatnil aj dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Najvyšší súd považuje ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania za zřejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštanície. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili, a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - vid' § 379 ods. 2 Trestného poriadku). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Trestného poriadku však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanáciu zameranú k

preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia dovolateľa, ktoré smerujú len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu.

Pokiaľ ide o namietané právne posúdenie konania obvineného, tak k tomu najvyšší súd v prvom rade uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vykonanou Krajským súdom v Prešove.

Vo všeobecnosti sa žiada na danom mieste podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie C. M. bolo subsumované pod správnu skutkovú podstatu.

Ako vyplýva zo spisového materiálu prokurátor podal obžalobu č. KV 28/13/7700-125 z 14. apríla 2014 v bode 1/ na obvinených C. M. a Ing. C. J. za to, že spoločným konaním neoprávnene vyrobili, kúpili, predali, zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a tento čin páchali dlhší čas a na viacerých osobách, teda závažnejším spôsobom konania, čím spáchali obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona. Okresný súd Prešov rozsudkom zo 17. februára 2015, sp. zn. 33T/44/2017, uznal v bode 1/ obvineného C. M. za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Následne Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom uznal obvineného C. M. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona sčasti samostatným konaním a sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o sporné páchanie trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Trestného zákona, ako závažnejšieho spôsobu konania, Krajský súd v Prešove správne dôvodil, keď uviedol, že v danom prípade je situácia odlišná ako je tomu v prípade rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. novembra 2009, sp. zn. 23/To/121/2009, publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 13/2012. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje (rovnako aj prokurátor) na uznesenie najvyššieho súdu z 8. júla 2014, sp. zn. 2Tdo/35/2014, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2015, z ktorého vyplýva, že hľadisko jedného roka v uvedenom rozsudku Krajského súdu v Trenčíne pre posudzovaný prípad neplatí.

Čo sa týka dovolacej námietky vo vzťahu ku kvalifikačnému momentu - na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Trestného poriadku je najvyšší súd toho názoru, že pokiaľ páchatel uskutočnil prevod drog najmenej na tri osoby, je jeho konanie potrebné posúdiť tak, ako to odvolací súd vo svojom rozhodnutí z 29. septembra 2015, sp. zn. 5To/16/2015, aj urobil.

Z uvedených dôvodov nie je možné preto akceptovať ani túto dovoláciu námietku obvineného a konštatovať tým naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto

rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.